

Kuva: Seppo Tuominen

Luonnehdinta

Kivikkorannat ovat Itämeren rannikon ja saariston kivikkoisia, soraisia ja somerikkoisia rantoja, jotka ovat keskivedenkorkeuden yläpuolella. Ne ovat puuttomia, ja kasvillisuus vaihtelee mm. sen mukaan, kuinka alttiina tuulelle ja aalloille ranta on. Myös lähes kasvittomat lohkarerannat luetaan tähän luontotyyppiin.

Kivien välissä on usein niittymäistä kasvillisuutta, jonka lajistoon kuuluvat esim. meriasteri, meriputki, merikohokki ja merisuolake. Kivien peittävyys on kuitenkin suurempi kuin kasvillisuuden toisin kuin luontodirektiivin luontotyyppillä 'merenrantaniitty'. Pohjanlahden ja Ahvenanmaan kivikkorannoilla kasvaa usein myös tyrnipensaikkaa. Merikaali puolestaan on tyyppillinen eteläisen saariston ja rannikon avoimille kivikkorannoille.

Kivikkorantojen luonnontilaisuuden kannalta keskeisiä piirteitä ovat kasvillisuuden mataluus ja avoimuus, järviruokokasvustojen vähäisyys sekä rannan puhtaus.

Levinneisyys

Kivikkorantoja on runsaasti koko rannikollamme ja saaristossa.

Nykytila ja uhkatekijät

Kivikkorannat on hyvin yleinen luontotyyppi, jonka kokonaistilanne on edelleen hyvä, vaikka paikallisesti rantoja on jäänyt rakentamisen alle ja Itämeren rehevöityminen vaikuttaa haitallisesti kaikkiin rannikko-luontotyyppihimme.

Tulevaisuuden uhkia ovat Itämeren rehevöitymisen jatkuminen, öljykuljetusten lisääntyminen ja mahdollinen merenpinnan nousu ilmastonmuutoksen vuoksi.